

rimeligvis har, tilstaar jeg, at det er en Fortalelse; det skulde hedde 1 à 200 eller rigtigere 144 Underkrifter. Det er kun denne Berigtigelse, jeg har villet tillade mig for at forebygge Misforstaaelse.

Berg: Jeg har tilladt mig at stille et enkelt Vndringsforslag, som kun gaar ud paa at give en tydelig Redaktion af, hvad Loven med Anmærkninger indeholder. I Anmærkningerne er opaget Indholdet af Andragendet om Koncession paa den paagjældende Bane, og deri fremsættes med nøie Betegnelse af Banens Retning mellem Odense og Bogense hele Veien. Denne Retning er ikke optagen i Lovens Text, idet blot Endepunkterne ere optagne. Men det er jo en Selvfølge, at loyalt kan dette Forslag ikke udføres af nogen Minister, som det naturligtvis ikke vil blive udført af denne Minister, uden at den Retning, som nævnes i Anmærkningerne, bliver fulgt. Forsaavidt, kunde man sige, er Vndringsforslaget ganske overflødig; men for at forebygge enhver Fritelse hos mulig kommende Indenrigsministre eller Andre til at give Lovens Text en anden Udtydning end den, der efter dens egne givne Forudsætninger maa gives den, har jeg fundet det rigtigst, at de to Ord, jeg har anført, nævnes i Texten: „Over Stetten, Øst om Nislevgaard“, hvorved Retningen er betegnet. Jeg har en særlig Grund dertil, thi, hvis vi ikke nøie fixere Andragernes Tanke ved et saadant Punkt, som betegner Retningen, saa tage vi et Medansvar op for det Tilfælde, at en Regjering meget imod Koncessionshavernes Ønske skulde fravige en saadan Retning. Som Sagen nu foreligger, er det jo givet, at, naar vi give de Mand, hvad der nu bedes om, efter at de have Pengene sikrede, Bemyndigelse for Regjeringen til at meddele Koncession paa en Bane just i den angivne Retning, som de selv sige ikke at kunne fravige, uden at det hele ramler sammen, ere vi under alle Omstændigheder i enhver Henseende fri for al Paaskænde fra nogen Side. Vilde vi derimod paa nogen Maade lade Noget staa hen, som om Udførelsen kunde paa et eneste Punkt blive imod Koncessionshavernes Ønske med Hensyn til Retningen og deslige, saa vil det strax kunne komme frem senere: „Ja, havde vi faaet det efter Ønske, saa havde Driften maaste kunnet give det og det og deslige. Altsaa, i begge disse Henseender, for at bringe Texten i fuldkommen Overensstemmelse med Motiverne, ogsaa i Ordlyden, og for at værgø os imod, at der ved en mulig Forandring skal fra Koncessionshavernes Side senere kunne reises et Slags moralsk Krav paa Lovgivningsmagten, har jeg tilladt mig at stille dette Vndringsforslag, som jeg haaber er saa selvstændigt, at Ingen kan Andet end ønske, at denne Tydeliggjørelse bliver indført i selve Loven.

Berntsen: Det har ikke været mit Ønske eller min Hensigt hverken under denne eller under næste Behandling af denne Sag at reise en fornyet Diskussion om Spørgsmaalet angaaende Retningslinien ved Anlaget af en Jernbane fra Odense til Bogense; thi efter den Stemning, der gav sig Udtryk under Sagens 1ste Behandling, maa jeg anse det for aldeles givet, at det her foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov, og jeg agter ikke at tage Exempel efter min gamle Ven fra Kolding (Berg), naar han under Behandlingen af forskellige Jernbanelove, som ere tilsendtebragte i denne Samling, paa alle Stadier reiste en baade tidsspildende og intetfigende Diskussion. Men da det ærede Medlem har været saa opmærksom at stille et Vndringsforslag for at staa en Mellemstation fast med Hensyn til dette Baneanlæg, har jeg begjæret Ordet for at fraraade Vedtagelsen af dette Vndringsforslag. Jeg fatter oprigtig talt ikke, hvad det ærede Medlems Hensigt med dette Vndringsforslag egentlig er, medmindre det skal være en Tilfredsstillelse for det ærede Medlem selv, at han i denne Sag som i andre Sager kan faae lagt sin faderlige Haand og sagt sit „kan passere“ paa den, før den forlader Rigsdagen; thi jeg maa anse dette Vndringsforslag for i og for sig aldeles unyttigt. Da det er klart, at de Mand, der søge Koncessionen, ønske den saakaldte østlige Banelinie og have det i deres Haand, naar de faae Koncessionen, hvis de ville det, at lægge Banen om ad Nislevgaard, enten det saa staa i Loven eller ikke, maa jeg anse Vndringsforslaget for aldeles unødvendigt, og skulde Udvalget, naar det faar udarbejdet, hvad jeg ikke ved, om det endnu har, de nødvendige detaillerede Overdragelser over Anlægssummen o. s. v., mulig komme til det Resultat, at det var ønskeligt at trække denne Bane en lille Smule mod Vest, vil det være afflaaret fra at gjøre dette, hvis dette Vndringsforslag vedtages. Dette Vndringsforslags Vedtagelse vil derfor ikke blot være unyttigt, men kan ogsaa under visse givne Omstændigheder være skadeligt, idet det vil binde Udvalget til et bestemt Punkt. Naar Udvalget en Gang faar Koncession paa dette Baneanlæg, ønsker jeg ikke, at der lægges det nogen Hindring i veien, men tværtimod at det maa blive fult saa frit som muligt, og derfor skal jeg tillade mig at fraraade Vndringsforslagets Vedtagelse.

Søjmark: Jeg kan ikke Andet end paa det Bedste anbefale dette Vndringsforslag til Thingets Vedtagelse. Dette Vndringsforslag rammer jo netop det omtvistede Punkt paa Banen nemlig Punktet Nislevgaard, og det gaar jo ud paa, at det paa ingen Maade kan fraviges. Det er, som jeg tidligere har tilladt mig at oplyse, for dette Punkt at mellem Halvdelen og to Trediedele af